

ת"פ 32677/06/20 - מדינת ישראל נגד עלי עאידי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 32677-06-20 ישראל נ' עאידי

לפני כבוד השופט עלאא מסארוה
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אסתר דויט יוסף
נגד
הנאשמים עלי עאידי
ע"י ב"כ עו"ד רונן רבי

גזר דין

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו ב- 43 עבירות של **הוצאת חשבוניות כוזבות**, לפי סעיף 117(ב)(3) לחוק מס ערך מוסף, וכן בארבע עבירות של **שימוש במרמה או בתחבולה במטרה להתחמק מתשלום מס**, לפי סעיף 117(ב)(8) לחוק מע"מ.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, בתקופה שבין ינואר 2014 ועד יולי 2014 הפיץ הנאשם 43 חשבוניות פיקטיביות ובכך התחמק מתשלום מס בגובה של 1,581,087 ₪. כמפורט בכתב האישום המתוקן, הנאשם עשה שימוש במסמכים מזויפים, המסמכים אותו לכאורה לבצע פעולות משפטיות בשם שתי החברות. כך הפיץ הנאשם באמצעות אותן חברות 43 חשבוניות מס בסכום של למעלה מ-8 מיליון ₪ שהמע"מ בגין אותן חשבוניות עומד על כ-1.5 מיליון ₪.

ביום 17.3.21, לאחר הליך גישור, הגיעו הצדדים להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתב אישום מתוקן, יורשע, יישלח לתסקיר שירות מבחן והצדדים חופשיים בעתירתם לעונש. לאחר שהנאשם הודה, הדיון נדחה לצורך קבלת תסקיר שירות מבחן. הצדדים טענו לעונש ביום 24.4.22, לאחר שהתקבל תסקיר שירות מבחן (ללא המלצה שיקומית).

מתסקיר שירות המבחן מיום 13.1.22, עולה כי הנאשם כבן 34, גרוש ללא ילדים, מתגורר כיום עם משפחתו ואינו עובד. שירות המבחן מסר כי לנאשם שתי הרשעות קודמות בגין ביצוע עבירת סמים לצריכה עצמית ועבירת פציעה וחבלה כשהעברין מזוין (שבוצעה בשנת 2018 כלפי בעלה של אחותו), בגינה נשפט לעונש של מאסר בפועל למשך שנה. עוד מסר, כי הנאשם לקח אחריות על המעשים אולם חזר ואמר כי ביצע את המיוחס לו משום שהיה נתון באיום ממשי לחייו על ידי גורמים לא ידועים וככל הנראה על רקע פלילי. הוסיף הנאשם כי שקל פעמים רבות להתלונן על הגורמים המאיימים ואף שקל לברוח ממקום מגוריו, אולם חשש שיימצאו אותו ועל כן ביצע והמשיך לקיים את דרישותיהם. כמו כן, מסר הנאשם לשירות המבחן כי ב-4 שנים האחרונות גורמים אלה אינם יוצרים עמו קשר אולם הוא עודנו חש מפחד מפניהם, אינו יוצא מביתו מחשש להיתקל בהם, מצוי בפחדים ובטראומה משמעותית בעקבות הפגיעות שחווה. שירות המבחן התרשם מאדם אשר גדל במסגרת משפחתית בה חווה משבר משמעותי סביב רציחתו של אחיו, ככל הנראה על רקע פלילי. נוכח תיאוריו אודות מצבו המורכב, שירות המבחן שיקף לנאשם את הערכתו כי זקוק למענה בתחום בריאות הנפש וקבלת טיפול מתאים. הנאשם מסר כי חושש לפנות לגורמי טיפול והסתייג מהשתלבות בטיפול.

שירות המבחן העריך כי בהינתן מכלול הנתונים, ולאור העובדה שהנאשם ממשיך לחוות איום מתמיד לצד היעדר נכונות לפנות לטיפול, לא ניתן לשלול הסיכון להישנות מעורבות שולית נוספת בעתיד. על כן, ובהיעדר בשלות להיעזר בגורמי הטיפול, אין בידי שירות המבחן לבוא בהמלצה שיקומית בעניינו.

טיעוני הצדדים

ב"כ התביעה, עתרה למתחם עונש הנע בין 18 חודשי מאסר לבין 36 חודשים והגבילה עתירה לעונש של 20 חודשי מאסר. לעניין הקנס, עתרה המדינה לקנס בגובה של 5-10 אחוזים מגובה המחדל. וכן, ביקשה להטיל רכיבי ענישה נלווים של מאסר על תנאי והתחייבות.

ב"כ ההגנה, טען כי יש לראות בנסיבות חייו של הנאשם, כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן, כנסיבה מקלה לעניין מתחם העונש וזאת בנוסף לטענת השיהוי בהגשת כתב האישום.

הנאשם בדברו האחרון הביע חרטה והוסיף כי "אמרו לי לעשות דברים על כורחי, ואיימו עלי, רצחו את אחי" וביקש מבית המשפט להתחשב במצבו.

דין והכרעה

אירוע אחד א ומספר אירועים

העבירות בהן הורשע הנאשם הן "אירוע" אחד לצורך קביעת מתחם העונש. זאת, משמדובר בחלק מהתנהלות מתמשכת אחת, ברצף של עבירות באותו נושא ובאותה שיטה וכלפי אותה רשות שלטונית, כך שלצורך גזירת הדין יש להשקיף על מכלול העבירות כ-"אירוע אחד" (למבחן ה"קשר הענייני" בבחינת "אירוע" אחד ראו בעניין זה סעיף 40ג(א) לחוק העונשין. וכן, לעניין מהותו של "מבחן הקשר ההדוק" ראו: ע"פ 4910/13 **בני ג'אבר נ' מדינת ישראל** [פורסם בבנו] (24.10.14)). על כן, ייקבע מתחם עונש אחד לכל העבירות יחד, במסגרתו תישקל בין היתר החומרה שבריבוי העבירות והימשכותן לאורך תקופה.

מתחם העונש ההולם

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש לקבוע, בטרם קביעת העונש המתאים, (בגין כל אחד מהאירועים), מתחם עונש הולם למעשה העבירה בהתאם לעקרון ההלימה ותוך התחשבות במידת הפגיעה בערך החברתי, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו במקרה דנן הם הגנה על כלכלת המדינה ועל הקופה הציבורית החיונית לפעילות המדינה ; הגנה על מנגנון גביית המס ואמון הציבור בו ; ערך השוויון בנשיאת נטל המס ובחשיבות שימור מנגנון הדיווחים לרשויות המס. עסקינן בעבירות מס לא טכניות, עבירות מסוג פשע. מדובר בעבירות כלכליות שבוצעו מתוך בצע כסף, שנועדו להשיא למבצעהן רווחים כלכליים ניכרים בדרך קלה. הקלות הבלתי נסבלת של הדפסת חשבוניות והפצתן לכל דורש, תמורת סכומי עתק, כרוכה בפיתוי רב ולכן חייבה גישה אכיפתית מחמירה. כתוצאה מביצוע העבירה נגרעו מקופת הציבור סכומי כסף משמעותיים. בפרט הדברים נאמרים לנוכח שיטת המיסוי בישראל המבוססת על מידה רבה של אמון בנישומים שבאה לידי ביטוי בניכוי מראש ודיווח מאוחר. מעשים מסוג זה פוגעים באופן קשה באמון הניתן

בנישומים, אמון המהווה מרכיב עיקרי בשיטת המיסוי.

ברע"פ 9004/18 **מאירי יצחקי נ' מדינת ישראל (31.12.18)**, בית המשפט הדגיש את החומרה שבעבירות המס ואת הפגיעה בערכים המוגנים כך:

"בית משפט זה חזר ועמד על חומרתה של עבריינות המס, אשר נובעת מפגיעתה הקשה במשק, בכלכלה ובמגוון היבטים חברתיים הנוגעים לנטל תשלום המיסים, כמו גם מהקושי הרב שבחשיפתה. **נפסק לא אחת, כי יש ליתן לחומרה זו ביטוי ממשי במסגרת גזירת עונשו של מי שהורשע בעבירות אלה, תוך מתן עדיפות לשיקולי הרתעה ולאינטרס הציבורי שבהחמרת הענישה על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם, וכאשר נקודת המוצא היא כי העונש ההולם בעבירות אלה הוא מאסר בפועל** (וראו: רע"פ 5823/09 **באשיתי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (17.8.2009); רע"פ 5308/18 **ג'בארין נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] פסקה 11 להחלטתי (18.7.2018)). יודגש כי מדיניות ענישה זו נהגה כבר בעת ביצוע העבירות על-ידי המבקשים, ועל כן לא מצאתי ממש בטענותיהם בעניין זה (וראו, למשל: ע"פ 2919/02 **אלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (1.10.2002); ע"פ 6474/03 **מלכה נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] פסקה 7 (19.2.2004); רע"פ 3137/04 **חגי' נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (18.4.2004))."

מתחם העונש

קביעת מתחם העונש נשענת בראש ובראשונה על נסיבות ביצוע העבירות. מדובר בריבוי עבירות, לאורך תקופה ממושכת, כשהנאשם עומד במרכז כמבצע עיקרי. סכום המס המצטבר ממנו התחמק הנאשם הוא כ- 1.5 מיליון ₪. מדובר בעבירות שמלכתחילה בוצעו ביודעין ובאופן אקטיבי, כאשר חומרה נוספת נשקפת מהמשך ביצוע העבירות במועדים לאחר כתב האישום.

כידוע שיקול הסרת המחדל, על דרך של תשלום החוב לרשויות המס, פועל רק בתוך המתחם ואינו קובע את גבולותיו.

מדיניות הענישה

רע"פ 833/18 **ח'דר נ' מדינת ישראל**, עניינו של המבקש נדון בבית המשפט השלום בירושלים בת"פ 7020-11-14, המבקש הורשע במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן ב-41 עבירות לפי סעיף 117(ב1) לחוק מס ערך מוסף יחד עם סעיף 117(ב2)(3) לחוק וב-50 עבירות לפי סעיף 117(ב1) לחוק מע"מ, בשתי עבירות לפי סעיף 117(ב5) לחוק מע"מ וסעיף 117(ב2)(3) לחוק מע"מ ובשתי עבירות לפי סעיף 117(ב8) לחוק מע"מ וסעיף 117(ב2)(3) לחוק מע"מ, בהתאם לעובדות כתב האישום לאורך השנים 2010-2013, הנפיק המבקש ביחד עם אחרים חשבוניות פיקטיביות בסכום כולל של כ-35,000,000 ש"ח, **שהמס הגלום בהן הוא כ-5.6 מיליון שקלים וניכה מס תשומות שלא כדין בסך כולל של כ-3 מיליון שקלים**. בית משפט השלום קבע מתחם עונש שבין שנתיים וחצי ועד חמש שנים וכן קנס כספי. לבסוף נגזרו על הנאשם 36 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים וקנס בסך 300,000 ₪. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי, בית המשפט המחוזי קבע כי לא נפל פגם המצדיק התערבות בעונש, אולם בשל התדרדרות נוספת במצבו הנפשי של המבקש מאז ניתן גזר הדין ולפנים משורת הדין, הקל ברכיב המאסר בפועל וקבע שיעמוד על 32 חודשים. בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות ערעור.

ברע"פ 6781/18 **סלימאן סאמר בע"מ נ' מדינת ישראל**, המבקשים הורשעו בביהמ"ש שלום בביצוע עבירות לפי חוק מע"מ. המבקשים הגישו בין השנים 2001-2007, 36 דוחות תקופתיים במסגרתם **ניכו תשומות ללא תיעוד כדין בסכום של 4,031,856 ₪**. ביהמ"ש שלום קבע מתחם עונש שנע בין 15 חודשי מאסר ל- 36 חודשי מאסר ומתחם קנס בין 30,000 ₪ ל- 150,000 ₪ ולבסוף השית על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 50,000 ₪. המדינה הגישה ערעור, ביהמ"ש המחוזי דחה את הערעור לעניין המאסר וקיבל את הערעור לגבי הקנס, כך שהקנס הועמד על סך 100,000 ₪. בקשת רשות ערעור שהוגשה לביהמ"ש העליון נדחתה ונקבע כי המבקש לא הצביע על סטייה ממתחם העונש.

ברע"פ 1890/08 **טל יגרמן נגד מדינת ישראל** (2008), מדובר בחמש עבירות לפי סעיף 117(ב)(5) לחוק מע"מ, שבוצעו במשך שנתיים, אך זאת ביחס לשימוש "בחשבוניות פיקטיביות". במקרה זה סכום ההשתמטות עמד על סך של 982,948 ₪. הושתו על המבקש על ידי בית משפט השלום 24 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וכן קנס בסך של 150,000 ₪. המבקש והמדינה הגישו ערעור על גזר הדין. ערעורו של המבקש נדחה והתקבל ערעור המדינה כאשר עונש המאסר בפועל הוחמר ל-30 חודשים וזאת במצטבר לכל עונש אחר שנגזר על המבקש בתיק אחר. בנוסף, הושת עליו קנס בסך 300,000 ₪. בקשת רשות ערעור שהוגשה על ידי המבקש לבית המשפט העליון נדחתה.

ברע"פ 7779/15 **חברת כץ עבודות צבע בע"מ נגד מדינת ישראל** (2016), נדון עניינם של נאשמים שהשתמטו מתשלום סכום מס בסך 1,520,508 ₪. המחדל לא הוסר. המבקשים היו חברה ומנהלה שהודו בכתב האישום ולא ניהלו הוכחות. בית משפט השלום התחשב לקולא בקריסה הכלכלית של המבקשים והשית על המנהל 20 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 30,000 ₪ ועל החברה הושת קנס בסך 100,000 ₪. ערעור המבקשת ומנהלה לבית המשפט המחוזי בירושלים נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהגישו לבית המשפט העליון.

ברע"פ 6093/20 **יחיא גאבר נגד מדינת ישראל** (2020) נדחתה בקשת רשות לערער על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז שקיבל ערעור המדינה על קולת העונש תוך שהעמידו על 15 חודשי מאסר בפועל. באותו עניין דובר על עבירות לפי חוק מע"מ שבוצעו במשך 3 שנים, כשסכום ההשתמטות עמד על כ- 1,163,000 ₪. בעניין גאבר נפסק על ידי כבוד בית המשפט העליון "...נקודת המוצא בעבירות אלו היא הטלת עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח".

ברע"פ 3580/17 **זהוה פואז נגד מדינת ישראל** (2017), נדונה בקשה לרשות ערעור של נאשם בעבירות דומות לפי חוק מע"מ (16 עבירות) של ניכוי שלא כדין של מס תשומות, לצד עבירות חמורות (24 עבירות) של הכנה וניהול פנקסי חשבוניות כוזבים והגשת דוחות כוזבים (חשבוניות פיקטיביות), וכן עבירות של אי הגשת דוחות על הכנסות החברה לפי חוק מס הכנסה (3 עבירות). בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם בגין כלל העבירות נע בין 6 חודשי מאסר ועד ל- 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל. על המבקש נגזרו 12 חודשי מאסר. ערעור הנאשם לבית המשפט המחוזי והבקשה לרשות ערעור נדחו.

רע"פ 3043/14 **לוגסי נגד מדינת ישראל** (2014), בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור שהגיש נאשם אשר הורשע בהוצאת 135 חשבוניות פיקטיביות שסכום המס הכלול בהן עמד על סך 1,017,636 ₪. נאשם הורשע גם בניהול פנקסי חשבוניות כוזבים ושימוש במרמה ותחבולה. הנאשם נידון ל-12 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. בית משפט השלום קבע שמתחם העונש ההולם נע בין 8 חודשים ועד 20 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. הנאשם הסיר חלק ממחדלו.

ת"פ 35179-09-14 **רשות המיסים, היחידה המשפטית אזור מרכז ותיקים מיוחדים נ' אבו כאשף ואח'** (2019).

שם הורשעו הנאשמים בעבירות של ניכוי מס תשומות שלא כדין לפי סעיף 117(ב)(5) וסעיף 117(ב)(3) לחוק מס ערך מוסף ובעבירה של הכנה, ניהול, או הרשאה לאחר להכין או לנהל פנקסי חשבונות כוזבים במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס לפי סעיף 117(ב)(6) לחוק מס ערך מוסף. על פי האמור בהכרעת הדין, בין השנים 2008 עד 2011, ניכוי הנאשמים בדו"חות התקופתיים של הנאשמת, 119 מסמכים הנחזים להיות חשבוניות מס של קבלני משנה שונים וזאת מבלי שעשו או התחייבו לעשות את העסקאות שלגביהן הוצאו החשבוניות. כמו כן, הנאשמים רשמו מסמכים אלו בספרי הנהלת החשבונות של הנאשמת וניכוי שלא כדין את מס התשומות הגלום בהן בדיווחיהם התקופתיים למנהל מס ערך מוסף. הסכום הכולל של המע"מ ב-119 החשבוניות שבהן הורשעו הנאשמים הוא **1,701,885 ₪**. בית המשפט קבע מתחם עונש שנע בין 10 חודשי מאסר ועד 30 חודשי מאסר, וכן, מתחם קנס שנע בין 50,000 ₪ ועד 120,000 ₪ ומאסר על תנאי.

בת"פ (שלום רמלה) 26654-06-14 **מדינת ישראל נגד מחמוד אל באסל ואח'**, לגבי סכום השתמטות 1.1 מיליון ₪, נקבע מתחם עונש בין 8-24 חודשי מאסר, ביחס לעבירות שבוצעו במשך שנה, וזאת התחשבות בהסדר טיעון מסוג "טווח ענישה מוסכם".

בת"פ (שלום רמלה) 29194-12-12 **מדינת ישראל נגד מדנאל ואח'**, לגבי סכום השתמטות בסך 900,000 ₪, נקבע מתחם בין 8-24 חודשי מאסר, עבירות שבוצעו לאורך מספר שנים. על הנאשם נגזרו 12 חודשי מאסר בפועל.

לאור האמור לעיל, הגעתי למסקנה כי מתחם העונש ההולם בעבירות מסוג זה נע בין 10 חודשי מאסר לבין 24 חודשי מאסר בפועל.

אשר למתחם הקנס, התחשבתי בריבוי העבירות שמטרתן גריפת רווחים קלים על חשבון הציבור, אך מצד שני לא ניתן היה להתעלם מטענת הנאשם באשר למצבו הכלכלי. כידוע, במתחם הקנס, יש להתחשב, כבר בשלב הראשון של בניית גדרי המתחם במצבו הכלכלי של הנאשם. בתוך התחשבות בשיקולים השונים לעיל, **אני קובע כי מתחם הקנס נע בין 50,000 ₪ לבין 150,000 ₪.**

במקרה דנן לא מצאתי נסיבות מיוחדות המצדיקות סטייה ממתחם העונש ההולם, לחומרה או לקולה ואף לא נטען כך בפניי.

קביעת העונש בתוך מתחם העונש ההולם

בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון לחומרה את **אי הסרת המחדלים** מושא כתב האישום למרות הזמן הרב שחלף מאז העבירות מבלי שהנאשם הסדיר את חובו "לחברה" ולרשויות המס. כמו כן, לקחתי בחשבון לחומרה את עברו הפלילי של הנאשם, את תסקיר שירות המבחן שם התרשם שירות המבחן מקיום סיכון להישנות עבירות, מלקיחת אחריות חלקית ומהיעדר בשלותו של הנאשם להליך טיפולי.

לקחתי בחשבון לקולה את הודיית הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן והחיסכון המשמעותי בזמן שיפוטי בשמיעת הראיות, הקשיים הנפשיים מהם סובל הנאשם לנוכח הטראומה המשפחתית כפי שעלו בתסקיר שירות המבחן. בנוסף,

לקחתי בחשבון את השיהוי בהגשת כתב האישום. כאמור, על אף התקופה הארוכה שחלפה מאז ביצוע העבירה מצאתי שאין מדובר בשיהוי קיצוני בהעמדה לדין. עם זאת, ניתן היה לקדם את התיק בזמן קצר יותר.

אשר על כן, ולאחר שנתתי דעתי לתיקון 113 לחוק העונשין ולטיעוני הצדדים, החלטתי לגזור על הנאשמים את העונשים הבאים:

- א. **מאסר בפועל** למשך 16 חודשים.
 - ב. 4 חודשי **מאסר על תנאי** למשך שנתיים, שלא יעבור עבירות מסוג פשע לפי חוק מע"מ, וזאת החל מיום שחרורו ממאסר.
 - ג. **קנס** בסך 50,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים, חודשיים ורצופים, החל מיום 1.9.22 ובהמשך בכל חודש לאחריו.
 - ד. **התחייבות כספית** על סך 10,000 ₪ להימנע במשך שנתיים מביצוע עבירה בה הורשע. ההתחייבות ניתנה בעל-פה במעמד הדיון כנדרש בתקנות העונשין (התחייבות להימנע מעבירה).
- ניתן יהיה לשלם את הקנס/ פיצוי/ ההוצאות כעבור שלושה ימים מיום מתן ההחלטה/ גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000**
- **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ניתן צו כללי למוצגים. המוצגים יחולטו/יושמדו/יושבו לבעליהם על פי החלטת קצין משטרה.

הכספים שהופקדו עבור הנאשמים בתיקים הקשורים יועברו לצורך תשלום הקנס שנפסק בגזר דין זה, וככל שתיוותר יתרה היא תושב לידי המפקיד, בכפוף לכל עיקול או למגבלה אחרת על פי דין.

זכות ערעור לבית משפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ח' אייר תשפ"ב, 09 מאי 2022, בהעדר הצדדים.

